

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

แนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในการควบคุมดูแลกิจการสถานบันเทิง เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศตามนโยบายของรัฐบาล

โดย กองกฎหมาย กรมอนามัย
ข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

สถานบันเทิง เป็นสถานที่ที่มีกิจกรรมการแสดงดนตรี ร้องเพลง เต้นรำ การจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม การขยายเวลาเปิดสถานบันเทิง ถึงเวลา ๐๔.๐๐ น. เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศตามนโยบายรัฐบาล โดยมีเป้าหมายการดำเนินงานนาร่องในเขตพื้นที่จังหวัดท่องเที่ยว อาทิ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ภูเก็ต และเชียงใหม่ อาจก่อให้เกิดผลกระทบที่สำคัญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง คือ ปัญหาเหตุรำคาญจากเสียงรบกวน นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงปัญหาด้านสุขลักษณะและอนามัยสิ่งแวดล้อม เช่น ความสะอาดของอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ การระบายอากาศ ความปลอดภัยของอาคาร ทางหนีไฟ เครื่องดับเพลิง รวมทั้งปัญหาโรคติดต่อทางระบบทางเดินหายใจ ผิวหนัง ทางเดินอาหาร เป็นต้น หากสถานบันเทิงปฏิบัติไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ หรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้มาใช้บริการ

กรมอนามัย ในฐานะรับผิดชอบดูแลพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงจัดทำแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมดูแลกิจการสถานบันเทิง เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสามารถบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมดูแลกิจการสถานบันเทิงในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑. แนวปฏิบัติสำหรับราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองประชาชนในด้านสุขลักษณะและอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยกระจายอำนาจให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการต่าง ๆ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ โดยราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ดังนี้

๑.๑ การควบคุมดูแลสถานประกอบการเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๗ มาตรา ๓๑ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งปัจจุบันออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๙ (๘) กำหนดให้ “การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน” เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และมาตรา ๓๒ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น

มีอำนาจ...

มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และมาตรา ๓๓ กำหนดให้ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุม โดยกระทำในลักษณะที่เป็นการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มดำเนินกิจการและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หากผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในพื้นที่ในลักษณะที่เป็นการค้า โดยไม่ได้รับใบอนุญาตถือเป็นการกระทำความผิดฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๓๓ และมีโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑.๒ การควบคุมดูแลสถานที่จำหน่ายอาหาร ในกรณีที่สถานบันเทิงมีการปรุงประกอบอาหารจนสำเร็จเพื่อจำหน่ายให้ลูกค้าที่มาใช้บริการสถานบันเทิง ซึ่งเข้าข่ายตามคำนิยาม “สถานที่จำหน่ายอาหาร” ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สถานประกอบกิจการสถานบันเทิงดังกล่าวจะต้องขอรับใบอนุญาตหรือขอรับหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย โดยพระราชบัญญัตินี้ หมวด ๘ มาตรา ๔๐ ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อดูแลสถานที่จำหน่ายอาหาร และมาตรา ๓๘ กำหนดให้ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๘ ก่อนการจัดตั้ง และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศที่ออกตามกฎกระทรวงฯ ฉบับนี้ และข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หากผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารตามมาตรา ๓๘ ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต มีโทษตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท กรณีมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรโดยไม่ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

๑.๓ การควบคุมป้องกันแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๕ มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นต่อไปนี้อาจเป็นเหตุรำคาญ มาตรา ๒๕ (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขสามารถบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมป้องกันแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ ได้ดังนี้

๑.๓.๑ กรณีที่เป็นเหตุรำคาญโดยทั่วไป

๑) กรณีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่เกิดเหตุรำคาญนั้น หากไม่ทราบหรือไม่มีผู้ก่อเหตุ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการปรับปรุงสถานที่นั้นจนเหตุรำคาญนั้นหมดไปได้

๒) กรณีแหล่ง...

๒) กรณีแหล่งกำเนิดเหตุรำคาญอยู่ในที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่เอกชนนั้นให้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง จนเหตุรำคาญนั้นหมดไปหรือบรรเทาลง ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดมาตรการในการแก้ไขปรับปรุงที่สามารถแก้ไขให้เหตุดังกล่าวนั้นให้หมดไป หรือบรรเทาลง โดยต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีประกอบการกำหนดมาตรการในการแก้ไขปรับปรุงนั้นด้วย

โดยที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่ก่อเหตุเป็นราย ๆ ไป โดยต้องระบุวิธีการป้องกันหรือแก้ไข และกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งให้ชัดเจน ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องรอให้มีผู้ร้องเรียน หากพบเห็นหรือได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑.๓.๒ กรณีที่เหตุรำคาญนั้นอาจกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมหรืออาจเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ

๑) ในกรณีร้ายแรง อธิบดีกรมอนามัยมีอำนาจตามมาตรา ๘ ในการออกคำสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้ก่อเหตุ นั้นให้ระงับการดำเนินการที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามที่เห็นสมควร หากผู้ก่อเหตุไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง อธิบดีกรมอนามัยสามารถสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออกคำสั่งให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นตามสมควร อีกทั้ง อธิบดีกรมอนามัย ยังสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๘/๑ ในการประสานขอให้คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดหรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นประกอบการออกคำสั่งตามมาตรา ๘ โดยไม่ชักช้า

๒) กรณีแหล่งกำเนิดเหตุรำคาญเป็นที่สาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง ในการจัดการระงับเหตุรำคาญนั้นตามที่จำเป็นและเก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินการกับผู้ก่อเหตุ

๓) กรณีแหล่งกำเนิดเหตุรำคาญอยู่ในสถานที่เอกชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคสาม ในการออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามไม่ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้ว

๔) ในกรณีร้ายแรง เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ในการออกคำสั่งเป็น วาจาหรือหนังสือแก่ผู้ก่อเหตุ นั้นให้ระงับการดำเนินการที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญตามที่เห็นสมควร แล้วจึงแจ้งให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และอาจให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่ได้รับคำสั่งร้องขอภายใน ๗ วัน

๑.๔ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้แก่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ในการ (๑) เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือส่งเอกสาร (๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบ ควบคุม หรือดูแลหลักฐาน (๓) แนะนำให้ผู้ประกอบการปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น (๔) ยึดหรืออายัด สิ่งของใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายเพื่อดำเนินคดี หรือทำลายในกรณีที่จำเป็น และ (๕) เก็บหรือนำสินค้า หรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยหรืออาจก่อเหตุรำคาญในปริมาณที่สมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบโดยไม่ต้องใช้ราคา

เพื่อให้การควบคุมดูแลกิจการสถานบันเทิง ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ดังนี้

๑.๔.๑ ตรวจเตือน หรือตรวจตราให้คำแนะนำ โดยดำเนินเชิงรุกในการตรวจตรา ให้คำแนะนำ และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนและผู้ประกอบกิจการ

๑) ตรวจตรา...

๑) ตรวจตราการประกอบกิจการ และกิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ เพื่อให้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย โดยต้องตรวจตราเป็นประจำสม่ำเสมอ ให้ทั่วถึงและครอบคลุมในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยต้องมีแผนงาน โครงการ แผนงาน หรือกิจกรรมการดำเนินการตรวจตราเชิงรุกที่ชัดเจน

๒) ประชาสัมพันธ์สร้างความรอบรู้ และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ประชาชน และภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

๓) หากตรวจตราหรือดำเนินการเชิงรุก แล้วพบว่า ผู้ประกอบกิจการสถานบันเทิงปฏิบัติไม่ถูกสุขลักษณะหรือมีการดำเนินกิจการในลักษณะที่ไม่เหมาะสมมีความเสี่ยงอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือเกิดเหตุรำคาญ หรือกรณีพบว่าสถานประกอบการยังไม่เข้าใจหรือยังปฏิบัติไม่ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายหรือมาตรการที่ทางราชการกำหนด เจ้าพนักงานต้องให้คำแนะนำปรึกษาเพื่อให้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และให้ออกแบบตรวจแนะนำไว้เป็นหลักฐาน สำหรับใช้ประกอบการตรวจติดตามว่าสถานประกอบการได้มีการปฏิบัติตามคำแนะนำแล้วหรือไม่อย่างไร เพื่อจะได้บังคับใช้อำนาจตามกฎหมายในขั้นตอนต่อไป

๑.๔.๒ ตรวจสอบ ควบคุม กำกับดูแล และออกคำสั่งทางปกครอง เพื่อเฝ้าระวังการกระทำผิด โดยดำเนินการตรวจสอบ กำกับติดตาม ประเมิน ผู้ประกอบกิจการหรือประชาชนที่เคยได้รับคำแนะนำ หรือได้รับแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานว่าได้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือปฏิบัติตามคำแนะนำแล้วหรือไม่ หากพบว่ามี การปฏิบัติตามคำแนะนำแล้ว ให้แจ้งยุติเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องต่อไป แต่หากพบว่าไม่ได้มีการปฏิบัติตามคำแนะนำ ให้เจ้าพนักงานรวบรวมพยานหลักฐาน และดำเนินการเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งทางปกครอง เพื่อให้ปรับปรุงแก้ไข หรือหยุดประกอบกิจการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของการกระทำ ความผิดนั้น ๆ

๑.๔.๓ การเปรียบเทียบปรับและดำเนินคดี กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งทางปกครอง เพื่อให้ผู้ประกอบกิจการปรับปรุงแก้ไข หรือหยุดประกอบกิจการแล้วพบว่าผู้รับคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครอง หรือในกรณีที่พบว่าผู้ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตก่อนการดำเนินกิจการ หรือกรณีพบว่าผู้ประกอบกิจการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวง ซึ่งถือเป็นความผิดสำเร็จแล้ว ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นรวบรวมพยานหลักฐานการกระทำความผิดและดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนการเปรียบเทียบปรับและ ดำเนินคดีต่อไป

๒. บทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบกิจการ

ผู้ใดที่จะจัดตั้งสถานประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เช่น สถานบันเทิง ดิสโกเทก คาราโอเกะ สถานที่จำหน่ายอาหาร เป็นต้น ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรการที่ทางราชการกำหนด ดังนี้

๒.๑ ให้ตรวจสอบข้อบัญญัติท้องถิ่นในพื้นที่ที่ประสงค์จะจัดตั้งสถานประกอบกิจการ และต้องขอรับ ใบอนุญาตประกอบกิจการ หรือหนังสือรับรองการแจ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ก่อนการดำเนินกิจการ โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของสถานประกอบกิจการนั้น

๒.๒ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ที่เกี่ยวข้องที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข อาทิ กรณีประกอบกิจการดิสโกเทก คาราโอเกะ ต้องปฏิบัติตาม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยเฉพาะใน ข้อ ๒๒ ที่กำหนดให้ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษ ทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียงอันตรายหรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ ผู้ปฏิบัติงาน และผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น หรือกรณีสถานที่จำหน่ายอาหาร

ต้องปฏิบัติ...

ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยเฉพาะในข้อ ข้อ ๒๑ (๒) ที่กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหารต้องผ่านการอบรมตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

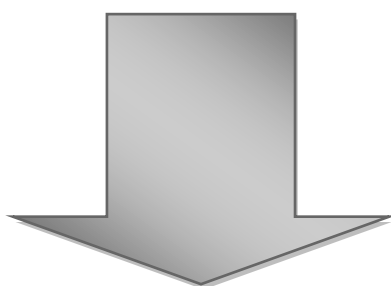
๓. บทบาทหน้าที่ของประชาชนและภาคประชาสังคม

ประชาชน และภาคประชาสังคม มีส่วนสำคัญในการเฝ้าระวังการประกอบกิจการสถานบันเทิงเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ โดยมีบทบาทหน้าที่ในการปกป้องและพิทักษ์สิทธิของตนเอง ชุมชน และครอบครัว ในการสอดส่อง ดูแล และมีส่วนร่วมเฝ้าระวังกับเจ้าหน้าที่รัฐ ในกรณีที่พบเห็นการประกอบกิจการหรือกิจกรรม การกระทำต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือมีความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ให้แจ้งเจ้าพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อให้เข้ามาตรวจสอบหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยสามารถแจ้งเหตุหรือร้องเรียนได้ โดยตรงที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ “คลินิกกฎหมาย” กองกฎหมาย กรมอนามัย โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๔๑๘๓

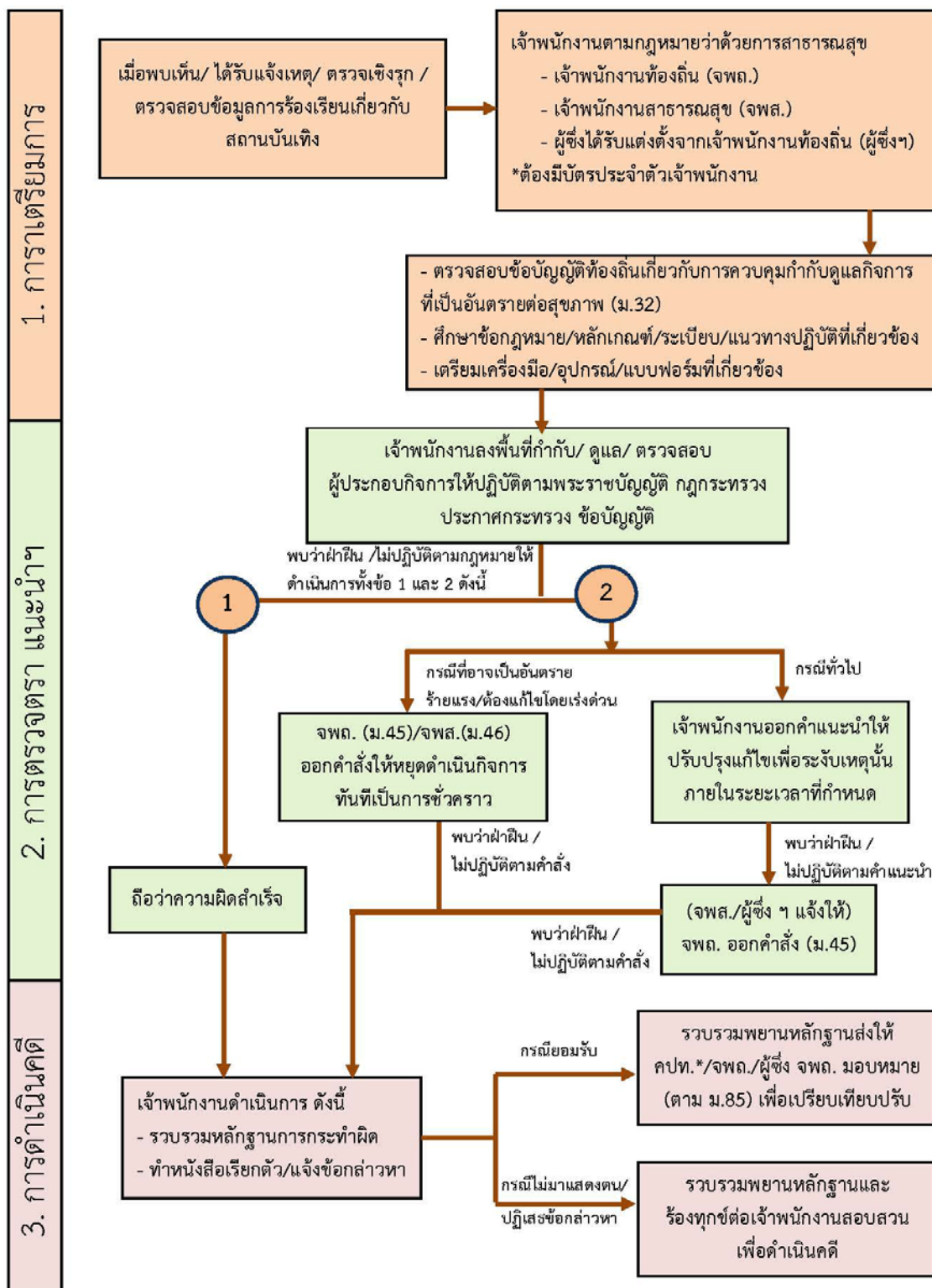
ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม ตามแผนผังกระบวนการ ดังนี้

- ๑) แผนผังกระบวนการ (Flowchart) ในการตรวจตรา แนะนำ และกำกับดูแลกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ (กรณีมีข้อบัญญัติท้องถิ่น)
- ๒) แผนผังกระบวนการ (Flowchart) ในการตรวจตรา แนะนำ และกำกับดูแลกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ (กรณีไม่มีข้อบัญญัติท้องถิ่น)
- ๓) แผนผังกระบวนการ (Flowchart) ในการตรวจตรา แนะนำ และกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหาร

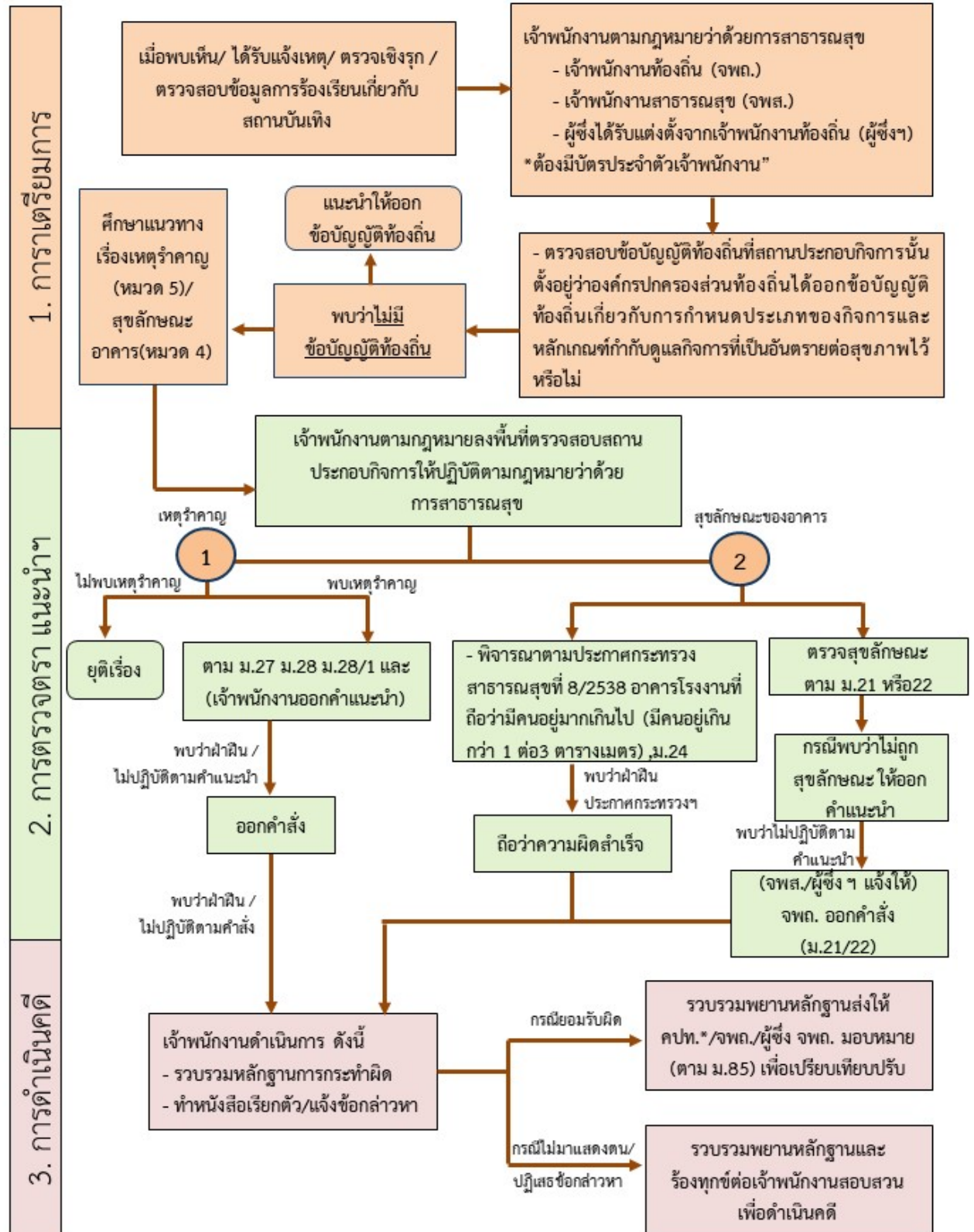
แผนผังกระบวนการงาน (Flowchart) ในการตรวจตรา แนะนำ
และกำกับดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
(กรณีมีข้อบัญญัติท้องถิ่น)

*หมายเหตุ : คปท. หมายถึง คณะกรรมการเปรียบเทียบ

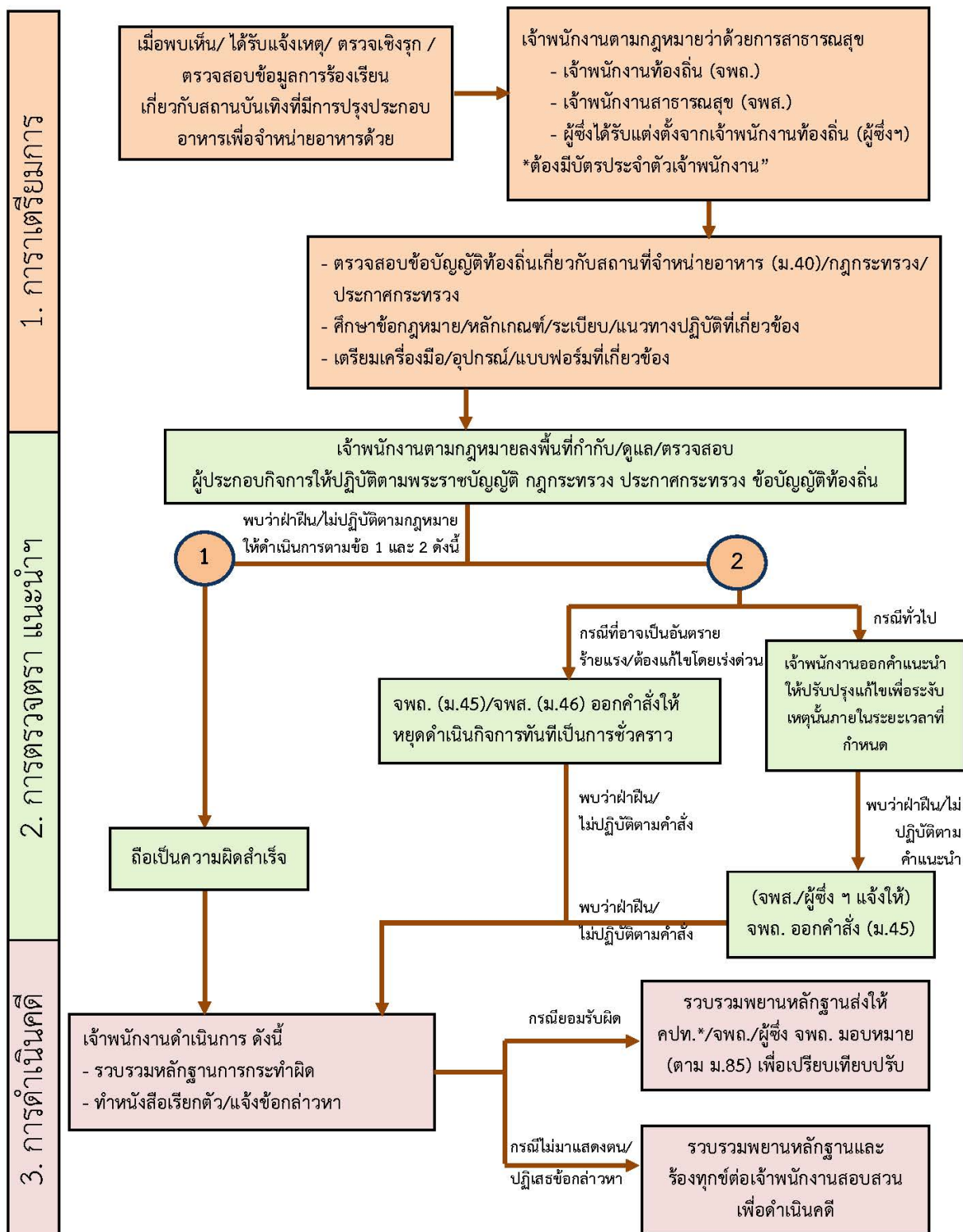
แผนผังกระบวนการงาน (Flowchart) ในการตรวจตรา แนะนำ
และกำกับดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
(กรณีไม่มีข้อบัญญัติท้องถิ่น)

*หมายเหตุ : คปท. หมายถึง คณะกรรมการเปรียบเทียบ

แผนผังกระบวนการงาน (Flowchart) ในการตรวจตรา แนะนำ และกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหาร

*หมายเหตุ : คปท. หมายถึง คณะกรรมการเปรียบเทียบ

